

**Studenckie sympozjum Koła Naukowego Teologów
Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach
(Katowice 6 maja 2010)**

*Niech was uważają ludzie za sługi Chrystusa
i za szafarzy tajemnic Bożych (1 Kor 4,1)*

Powyższy cytat z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian przyświecał tegorocznemu sympozjum studenckiemu, zorganizowanemu 6 maja 2010 roku przez Koło Naukowe Teologów Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego. Tematyka sympozjum nie była przypadkowa – wpisywała się w ogłoszony przez Benedykta XVI Rok Kapłański, a ponadto była kontynuacją cyklu rozpoczętego przed rokiem, kiedy to zorganizowana została konferencja o św. Pawle. Dwanaście referatów podzielonych na trzy bloki tematyczne pozwoliło na zróżnicowane ujęcie podejmowanej kwestii.

Otwierając sympozjum, dziekan wydziału ks. prof. UŚ dr hab. Andrzej Żądło wyraził aprobatę dla studenckich inicjatyw. Podkreślił także konieczność tego typu dyskusji w gronie studentów różnych kierunków. W wykładzie otwierającym, zatytułowanym „Kapłani Kościoła jako słudzy Chrystusa i szafarze tajemnic Bożych (1 Kor 4,1)”, ks. prof. UŚ dr hab. Józef Kozyra zwrócił uwagę, iż w Nowym Testamencie jedynie Jezus nazwany jest Kapłanem, a posługujących Mu określa się jako biskupów, prezbiterów i diakonów. Do nich to odnoszą się dwa Pawłowe określenia – *hypēretēs* (dosłownie: „superwioślarz”) oraz *oikonomos mystērion Theou* (zarządzający tajemnicami wiary) – podkreślające pełną zaufania postawę sług. Trzy kolejne wystąpienia należały do studentek Wydziału Teologicznego UŚ. Anna Oracz podjęła temat „Zarzuty przeciw kapłanom w wyroczni proroka Ozeasza 4,4-10”. Wskazała, iż podstawowym problemem poruszonym w omawianym fragmencie jest brak poznania Boga, co staje się bardziej dotkliwe, w sytuacji, gdy zadaniem kapłanów jest przede wszystkim nauczanie nakazów Jahwe. Z kolei Kinga Knop w referacie „Pawłowa wizja kapłana-duszpasterza na podstawie listów pasterskich” wyliczyła wymagania stawiane odpowiedzialnym za wspólnoty chrześcijańskie oraz zadania duszpasterzy zarówno względem wiernych, jak i osobistej formacji. Referat: „Kilka uwag o teologii ikony »Chrystusa Wielkiego Arcykapłana« w świetle pneumatologiczno-sakramentalnej koncepcji ikony Paula Evdokimova” wygłosiła Marta Giglok, która, analizując kilka typów przedstawień Chrystusa („Wielkiego Arcykapłana”, „Króla Królów”), wskazała ich istotne cechy oraz znaczenie.

Po przerwie nastąpiła część historyczno-prawnicza. Pierwszy z referatów, zatytułowany „Kapłaństwo w pierwszych wiekach Kościoła (do reskryptu mediolańskiego). Zarys problematyki” wygłosił Krzysztof Młotek. Zwrócił uwagę na istniejące w pierwszych wiekach nieustanne napięcie pomiędzy kapłaństwem powszechnym a służebnym, wynikające z wysokiej świadomości powszechności

kapłaństwa chrześcijan jako tych, którzy w łączności z ofiarą Chrystusa mogą złożyć siebie w ofierze Bogu. Zuzanna Kostecka, studentka Wydziału Teologicznego UPJPII oraz Wydziału Historycznego UJ, zaprezentowała temat: „Wymagania stawiane kandydatom do święceń oraz dyscyplina duchowieństwa w świetle kanonów soborowych (Nicea I – Nicea II)”. Omówiła warunki, których spełnienie było konieczne dla ważności święceń diakonatu, prezbiteratu i biskupich, a także dyscyplinę kościelną dotyczącą duchownych – nie tylko w kwestiach obyczajowych, ale także obowiązków prezbiterów i biskupów oraz relacji między nimi. Z kolei Dominik Bieniek w referacie „Wprowadzanie obowiązku zachowania celibatu w średniowiecznej Polsce w okresie od XII do XV wieku”, przytaczając przepisy ówczesnych soborów i synodów, zwrócił uwagę na trudności we wprowadzaniu tegoż obowiązku. Ostatni w tej części referat, zatytułowany „Sakrament święceń w Kodeksie Prawa Kanonicznego z 1983 roku oraz w Kodeksie Kanonów Kościołów Wschodnich”, zaprezentowała Marta Rusecka. Porównała ona warunki do ważności i godziwości sakramentu święceń oraz przeszkody i dyspensowanie od nich w Kościele Wschodnim i Zachodnim.

Po przerwie dr Magdalena Ochwat z Wydziału Filologicznego UŚ zaprezentowała temat: „...*dzieci uczyć, pacierz przypominać, grzesznikom w twarz popatrzeć i nie mówić słowa*. Poetyckie autoportrety kapłanów.” Analizując utwory księży-poetów, zwróciła uwagę na wybijające się wśród nich wątki dotyczące m.in. powołania, spowiedzi, samotności, rodziny. Następnie w referacie „Młodzież o kapłaństwie” Sebastian Mandrysz, opierając się na przeprowadzonych badaniach, podjął próbę zbadania recepcji nauki o kapłaństwie powszechnym wśród dzieci i młodzieży szkół podstawowych, gimnazjalnych i licealnych. Z kolei Tomasz Kabała, w wystąpieniu „Duszpasterz akademicki, towarzysz i przewodnik młodych”, dokonał analizy relacji prezbiter–młodzież w specyficznym środowisku duszpasterstwa akademickiego. Jako ostatnia wystąpiła Anna Grychtoł. Podejmując temat „Moralne obowiązki wynikające z kapłaństwa powszechnego” wskazała na fundamentalną rolę poznania Chrystusa dla przestrzegania chrześcijańskiej moralności.

Podkreślić należy, iż po każdym bloku wśród słuchaczy i prelegentów odbywała się dyskusja, która nierzadko znajdowała swój ciąg dalszy w kularowych rozmowach w trakcie przerw. Z uznaniem wypowiedziano się o sprawnej organizacji sympozjum. Podkreślano także sensowność organizowania tego typu konferencji, które z jednej strony pomagają studentom wypracować warsztat, a z drugiej służą systematyzacji już zdobytej wiedzy. Wypada tylko wyrazić nadzieję, iż nie zabraknie możliwości ani zapału do organizowania kolejnych takich spotkań.

Monika Czarnuch, Uniwersytet Śląski